

LITERAIR

Deze rubriek wordt verzorgd door de Lappersfort Poets Society, een kring van dichters en dichtersessen die de bezorgdheid voor de aarde in poëzie heeft gegoten. Ze nemen het op voor het Lappersfortbos en alle bedreigde bossen en wouden. Hun stem fluistert zich een weg naar het oor van de wereld.

www.poeziebos.be – www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php

Peter Theunynck

Peter Theunynck (1960) woont en werkt in Antwerpen. Hij is schrijfdocent, freelance tekstschrijver, dichter, biograaf, romancier en scenarist van graphic novels. In 2016 publiceerde hij twee boeken bij de Wereldbibliotheek: de graphic novel, *Nel. Een zot geweld*, die hij samen met Lies Van Gasse maakte, en de roman *De Slembroucks*. In 2018 verschijnt zijn nieuwe bundel *Tijdrijder*
www.petertheunynck.be

Peter verzorgde gedurende heel wat jaren deze rubriek, waarvoor dank.

Naar Ikea

Maak plaats, maak plaats, maak plaats. Ikea heeft zo'n ongelooflijke haast gratis mee te nemen Zweedse made in China meubeltjes, maar vooreerst:

maak plaats, ruk los, sleep weg, trap stuk. Hoor je het kraken al van de te zachte spaanderplaat. Vouw dicht. Tegen de muur ermee.

In de getatoeëerde armen van de vuilnisman. Geniet van hoe het knarsen van het huiselijk geluk weergalmt tussen de stalen kaken.

De handige montagetips, de eeuwige garantie van het kasticket, de extra moeren en het inbussleuteltje stillen de geeuwghonger van de afvalstraat.

Ga in de file staan. Stoot uit. Stoot aan. Neem aanstoot aan een wegpiraat en straf hem met je bumper-tegen-bumperpraatjes. Flits. Claxoneer.

Redeneer: eerst is eerst, op is op. Verlaat de snelweg en versper het kruispunt. Verwijder je dan tergend traag van al wie door de rooie gaat.

Nog even volle gas vooruit. Volg nu de pijlen naar het heil van de vierletterstaat: IKEA, huisgod, woonkamerkameraad.

Dump nageslacht in ballenbad, snel naar de koopjeshoek. Tik op de kop. Sla een slag. Meander door het overbodige. Word lid van de IKEA family.

Vlug nog een reuze wegsleeptas, of zo'n steekwagentje blauw voor jou, dat rijdt zo fijn? Scan in, scan uit. Vergeet de meegraaihotdog niet.

Leg alle stoelen plat. Hoofdsteunen weg. Laad in. Forceer. Rek uit. Verrek.
Vervloek die veel te grote dozen in die veel te kleine kofferbak. Huur in

de witte wondercamionette. Vereer het sluipverkeer. Negeer de sens
unique. De al te haastige bestelwagenchauffeur tikt op de boze klok:

dag trage slak. De dozen staan al verticaal tegen je deur. Sleur binnen. Scheur kar-
ton. Ruk open heer die hemelpoort. Wat is het plan? Waar is de inbus dan?

Schiet uit je sloffen. Pas op! Gevaar! Bij het vallen van een kast
kan een kwetsuur ontstaan. Kijk uit met die te kleine lettertjes.

Begrijp het mannetje. Leg onder het begin een zachte mat. Werk
stap voor stap. Volg nummertjes. Wees steeds met twee. Leg neer,

druk in, mik, duw en adjusteer, streep met je meeneemplotlood aan,
schuif uit, schroef vast, fixeer: spijkers met koppen nu. Oei. Nee.

Te vroeg. Terug naar af. Waar is de knijptang? Toch bij de burens niet?
En je mobieltje? Toch weer niet plat? Je vrouw? Nog uren winkelweg?

Vervloek. Verniel. Trap in elkaar. Wacht weer de tatoeage-armen af.
Open een Karlsquell op de bank. Het is tenslotte toch je vrije dag. Geniet.

Ode aan de ing vorm

Vermarketing, verdonalding,
verslaving en versluiering,
verblindings en verbastering.

Verdierlijking, verduistering,
verharding en verhuftering
verwatering van de verstandhouding.

Verhoging van de winstneming,
verheerlijking van homebanking,
verbanning van de vakvereniging.

Verwarring en verwildering,
verdwazing en verbittering,
verbreking van iedere verbinding.

Verruwing en vernedering,
verkillings en verkleuring,
o de verheerlijking van de verstandsverbijstering.

Luna Park

We keken verder dan de tijd en zagen sterren
de danskring ontspringen: zo ver

van hun oorsprong verwijderd. Onder ons
ging de mensheid gekleed mantels van moeten.

Het rad draaide, de bomen zwegen. Hun stem was de stad
ontvlucht naar dorpen vol bladblazermuziek.

Als reuzen in het rad wisten we hoe het schietkraam ons
ooit in bloei had geschoten, wat suikerspin doet met het hart.

De rups had het leven versneld: het donker
kust diepere plekken. Dat blijft voorgoed aan je kleven.

Van Luna Park naar lunapark: nog altijd schoven we aan,
grepen we naast de mooiste geschenken.

We reden ons vast in de vroegte. Vissen gewend aan droog water.
Geld was er meer dan genoeg om al ons geluk te verbrassen.

Slaap

Ze zal vannacht weer niet slapen.
Haar hoofd zit te vol.
Ze krijgt het nooit leeg.

Vijftig jaar lang heeft ze haast
en spoed met lijstjes gevoed
die lang nog niet allemaal afgevinkt zijn.

De gang van de wereld, dochtergeluk,
sterfelijkheid, feestelijkheden:
ze houdt het zo graag in de hand.

Maar niemand zegt: hier is het schrift.
Schrijf jij de toekomstige tijd.
Hij eet uit je hand.

Ze zal vannacht weer niet slapen.
Haar hart klopt te onregelmatig.
Haar hersenen lopen van stapel.

Ze zal weer niet slapen.
Ze zal liggen draaien.
En ik draai van lieverlee mee.

Mijn grootste geluk is het langzame uur
vlak tegen de ochtend. Mijn grootste geluk
is haar slaap. Die houdt me dan wakker.